

Baba

– berberce · 31 Mart 2022

Türlü türlü huyları vardı,baba mesleği marangozluğu bırakan simitçi Remzi abinin,mesala taze simitlerini hep aynı mahalleye satar bayatlarını ise başka mahalleye satardı."Çıtır çıtır simitlerim var,"derken içtenlikle söylüyor avazı çıktığı kadar bağırdığı olurdu diğer mahallede ise sanki sağır dilsiz satıcıya benzerdi.

Onu görür görmez çocuklar,başına toplanırdı,simit kırıntılarını martılara atmak çok hoşlarına giderdi. Onun bir huyu da şu idi:

Taze olsun bayat olsun satılmayan simitlerini cami avlusundaki ağacın dalına torbaya koyup asıverirdi,belki aç biri gelir,yer, diye.

Bir simit parasına üç simit verdiği de olmuştu,kandillerde ,yaşlılara ve çocuklara bedava verdiği de.

Diğer huyu da şu idi:

Al yanaklı,sarı saçlı masum bir çocuk vardı onu her gördüğünde yanına çağırır çocuktan"baba"demesini isterdi.Çocuk da kekeleyerek "baba" deyince ya bir simit ya cebinde taşıdığı birkaç çikola ya da para verirdi çocuğun başını okşayarak.

Nedenini soranlara şöyle diyordu:

"Onun gerçek babası olmak için nelerimi vermezdim ki ancak annesi,deli gibi seven birini değil de gece gündüz sarhoş gezen birini tercih etti."